

flere penge i forbindelse med en udligningsreform, altså ud over, hvad der i forvejen er tilført den kommunale sektor, eller vil man fortsætte det spor, som man også tidligere selv stod for, da man var i regering, at det skal hænge sammen inden for nulsumsspillet i en udligningsreform?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Det var den socialdemokratiske ledede regering, der satte et arbejde i gang med at lave en udligningsreform. Derfor var der meget arbejde på ekspertniveau, der faktisk i det første år, den nuværende regering sad, lå klar til at blive behandlet, men det ville man ikke. Man har jo på den måde forsinket udligningsreformen i 4 år.

Man har i den samme periode også valgt at lade den offentlige sektors økonomi komme helt ud af trit med, hvordan det samlede samfund udvikler sig. Som jeg sagde det i min ordførertale, og jeg gentager det gerne, så udvikler den private sektor sig cirka fem-syv gange mere end den offentlige sektor.

Derfor er Socialdemokratiets svar, at der er brug for en mere ligelig udvikling, og det vil indebære, at der også vil være flere penge til at løse de opgaver, der vil skulle løses i kommunerne.

Der er vi jo så enige om, kan jeg forstå, at vi har de samme intentioner om, nemlig at der skal være en større og bedre social profil i udligningen, og jeg vil bare sige til hr. Erling Bonnesen, at så har hr. Erling Bonnesen og hans parti meget at gøre, men det kan vi godt hjælpe ham og hans parti med.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er hr. Poul Nødgaard.

Poul Nødgaard (DF):

Det er en kendsgerning, at når der skal fordeles penge, så er det ofte sådan, at de, der skal af med pengene, synes, det er alt for meget de skal af med, og de, der modtager pengene, synes, det er for lidt, de får. Sådan har det altid været, så længe jeg kan huske, når vi lavede ændringer i udligningsreformen.

Udligningsreformen, som Dansk Folkeparti har aftalt med regeringen og Det Radikale Venstre i sidste måned, er ingen undtagelse. Det har skabt en vis ståhej rundtomkring, især i de kommuner, der skal af med flere penge.

Den hidtidige udligningsordning har eksisteret i snart rigtig mange år. Udviklingen i og fordelingen af udgifterne i kommunerne har ændret sig markant siden den sidste udligningsreform, ikke mindst har de økonomisk dårligst stillede kommuner oplevet en uforholdsmæssig stor vækst i de sociale udgifter. Samtidig har forskellige overgangs- og særordninger gjort systemet svært at gennemskue. Derfor og netop derfor har der været behov for en udligningsreform. Det var i øvrigt også det, vi lovede i forbindelse med kommunalreformen, nemlig at når vi havde kommunalreformen sat på plads, så ville vi lave en udligningsreform, og det er jo så faktisk det løfte, vi lever op til her i dag.

Dansk Folkepartis hovedsigte har jo været at bruge den udligning, der allerede er mellem de velstillede kommuner og de mindre velstillede kommuner endnu mere offensivt til at skabe vækstmuligheder i de økonomisk dårligst stillede kommuner, samtidig med at udligningsprocenten bliver forhøjet.

Dansk Folkeparti ønsker, at den kraftige vækst, der har været, navnlig i kommunerne i hovedstadsområdet og Nordsjælland, tillige skal komme de mindre velstillede kommuner i resten af Danmark til gode. Gabet mellem de økonomisk stærke og de økonomisk svage kommuner i Danmark er gennem mange år vokset, endda ret meget, også fordi tilskuddet fra staten er blevet givet i forhold til skattegrundlaget og ikke befolkningstallet. Det rettes der op på nu.

Udligningsreformen ligger i naturlig forlængelse af kommunalreformen, og det var Dansk Folkepartis ønske, at man nåede frem til en udligningsaftale, der kunne række mange år ud i fremtiden, og vi håber og tror på, at det værk, der præsenteres for Folketinget i dag, virkelig er noget, der kan holde et pænt antal år.

Kl. 13.30

Med disse holdninger gik vi til de langstrakte og vanskelige forhandlinger med regeringen og De Radikale, og som det vil være de fleste bekendt, voldte det særlige vanskeligheder for De Konservative at indse det rimelige i den høje sociale målsætning med en mere retfærdig udligning. Men det faldt på plads langt om længe, og det er vi glade og lykkelige for. Så det er en samlet regering og Dansk Folkeparti og De Radikale, som står bag de her ting.

Kommunerne løser en række opgaver, ikke mindst af social karakter, og kommunernes udgifter hertil vokser. Udligningen mellem kommunerne giver kommuner, der har begrænset